

Dierbare spulletjes
van tegengestelde
esthetische waarde

MOOI

Interview

Dounia Mahammed

Met haar afstudeerproject *Salut Copain* staat ze op het programma van Theater aan Zee in Oostende.

“Een lievelingsding heb ik niet, maar ik merk wel dat ik aangetrokken word door dingen die een soberheid uitstralen en die al geleefd hebben. Objecten die sporen dragen van wat de tijd met hen doet.

“Voor mijn volgende solovoorstelling ben ik me aan het verdiepen in *kintsugi*. Een Japanse traditie waarbij gebarsten aardewerk wordt hersteld met bladgoud. De

Japanse ambachtslui willen de geschiedenis van het object dus niet verbergen, maar juist accentueren. Het omarmen van wat tijd met de dingen doet, waardeer ik. Het herinnert ons eraan dat ouder worden heel natuurlijk is en ook mooi kan zijn. En dat niet alles nieuw en jong hoeft te blijven, ook wij niet. Daarnaast gaat het ook in tegen het vele wegwerpen. Schoonheid schuilt soms in de verhalen of herinneringen die dingen of mensen met zich meedragen.

“Ik voel een rare verantwoordelijkheid om te zorgen voor de dingen die ik heb. Iets dat ik ook bij mijn moeder en zelfs mijn grootmoeder zie. Ik merk dat ik op zoek ga naar duurzame verhoudingen met bijna alles om me heen, de ander, de natuur, en de dingen die ik heb.”

"Ik hou van voorwerpen waar je de voorzichtige hand in kan herkennen van diegene die het maakte, zoals in het theekopje dat Jan Van Damme voor me maakte of het schilderijtje dat ik van kunstenaar Clara Vanfraechem kreeg tijdens mijn laatste bezoek aan haar in Berlijn. Het zijn **dingen die ik op verschillende manieren mooi vind**. Als herinnering, maar ook als ding op zich: levend, verfijnd, uniek. Het nest en de blaadjes verzamelde ik tijdens wandelingen. Natuurlijke vormen en tinten zijn iets wat schoonheid overstijgt, die zijn nooit lelijk."

"Hoewel ik doorgaans weinig voeling heb met gladde, afgewerkte apparaten, heb ik met deze iPad toch een band ontwikkeld. Een vriend kreeg hem van een andere vriend en uiteindelijk kwam hij bij mij terecht. Mijn oma ligt al een tijd in het ziekenhuis en **de iPad geeft ons**

de mogelijkheid om samen naar muziek te luisteren.

Praktische spullen hoeven esthetisch ook niet altijd perfect te zijn. De hoes met duizend en één stickers is afgrijpselijk, maar toont dat het al een leven achter zich heeft. Ik vind dat een mooie manier van omgaan met dingen."

**NIET
MOOI**

